

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 519. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019655168/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

skulde bare prøve paa at sige saadan Noget, saa kan du tro, jeg skulde komme efter ham.

Hun tørrede Drengens Øine, og Hans gav sig til at le ved Tanken om Dragemoer, der »var efter« Fuldmægtigen med den guldtressede Kasket.

— Jeg sagde ellers strax til ham, hvordan du var kommen afsted, og at du naturligvis trængte til Ro nu; for jeg syntes, at I to kan have faaet talt nok sammen.

— Nei, det er netop det, vi ikke har. Vil du ikke sige til ham, at jeg gjerne vil tale med ham.

— Jo — naar — — ja, det er jo en anden Sag, naar du har Noget at snakke med ham om. Saa skal jeg sende ham herhen.

Gaardmandskonen vendte sig langsomt og gik røvende bort. Hun havde i sit stille Sind altid haft en meget stærk Formodning om, at Jakob var kommen for Skade med fuld Bevidsthed at knuse Parret deroppe — ellers skulde han da have haft et Pokkers Held! — og det behagede hende slet ikke, at han vilde tale med den forbandede Herredsfuldmægtig, som havde været Sjælen i Undersøgelsen. Den gamle Herredsfoged han havde saamænd ikke med sin gode Villie rørt sig til mer end hvad der hørte sig til for en Forms Skyld, men denne guldbrillede, rødskjæggede Fyr havde snust om